

ANEU MAR ENDINS

Sacerdors apassionats per l'Evangelí

Aquest diumenge quart de Quaresma i vigília de la festivitat de Sant Josep se celebra el Dia del Seminari que enguany té com a lema: «Passió per l'Evangelí». El lema i el cartell fan al·lusió a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), celebrada l'estiu passat a Madrid i presidida pel Papa Benet XVI.

Moltes vocacions al sacerdocí i a la vida consagrada s'han suscitat durant les Jornades Mundials de la Joventut, que són certament ocasions privilegiades en les que l'Esperit Sant fa sentir amb força la seva crida. El Sant Pare Benet XVI, des de la JMJ de Colònia ha volgut mantenir, durant

la Jornada, trobades amb els seminaristes que hi assisteixen, i això posa en relleu la dimensió vocacional d'aquestes jornades.

La JMJ és un moment privilegiat per a trobar una resposta als interrogants sobre la vocació de cada jove, per a sentir la crida del Senyor. Un dels fruits més palpables d'aquesta iniciativa pastoral pensada per als joves, iniciada pel beat Joan Pau II i continuada per Benet XVI, són les vocacions al sacerdocí i a la vida religiosa.

L'objectiu fonamental de la pastoral de joventut consisteix en propiciar en el jove un trobament amb Crist que transformi la seva vida, que li faci descobrir en Crist el sentit profund de la seva existència, que li faci sentir «passió per l'Evangelí».

En segon lloc la pastoral de joventut ha d'ajudar a cada jove a descobrir la seva vocació concreta i a respondre a la crida de Déu amb generositat. La vocació universal i comú a la santedat i a l'apostolat brolla del sagrament del baptisme. Ara bé, aquesta vocació universal i comú es concreta en diverses vocacions laïcals i d'especial consagració.

La pastoral vocacional és part integrant de la pastoral juvenil; més encara, podem dir que l'espai natural i vital de la pastoral vocacional és la pastoral juvenil i que la pastoral juvenil només és completa si incorpora en el seu projecte la pastoral vocacional. En aquest context les JMJ són un moment d'experiència forta, de recerca i de trobada, una ocasió per a formular preguntes i trobar respostes, per a la crida i el seguiment; és un moment propici per a les grans opcions i els grans compromisos. Això no és una reflexió teòrica, sinó que està confirmat pel testimoni de joves que confessen haver decidit el seu camí vital —la seva vocació— en el clima de les JMJ.

La conseqüència pràctica d'aquestes reflexions és que tant la pastoral juvenil com la pastoral vocacional han de ser prioritàries a la nostra joventut diocesana, i que correspon en primer lloc al bisbe diocesà impulsar-les i dedicar-hi persones i mitjans. Puc dir-vos, benvolguts diocesans, que aquesta és una de les meves preocupacions més grans, que comparteixo sobretot amb el bisbe auxiliar i rector del nostre Seminari Diocesà, Mons. Salvador Cristau. Som conscients que, en aquests dos àmbits de servei de l'Església, s'hi juga el futur de la fe i de la vida cristiana a la nostra Església diocesana.

Us demano, en aquest dia, que pregueu i que ajudeu materialment, en la mesura de les vostres possibilitats, el nostre Seminari —Major i Menor— on es preparen els futurs sacerdots de la nostra diòcesi. El Senyor beneeix els nostres anhels en aquest sentit i estem plens d'esperança davant les vocacions sacerdotals que brollen a la nostra diòcesi. Però cal prosseguir en aquest esforç, de manera especial al si de les famílies cristianes. Gràcies a tots per la vostra solidaritat amb el nostre Seminari.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

El Sr. Bisbe acull els catecúmens a la Catedral

► El primer diumenge de Quaresma (dia 26 de febrer), a les 12 del migdia, Mons. Josep Àngel Saiz va presidir la celebració de l'Eucaristia a la Catedral. Dintre de la missa, vuit catecúmens de diverses parròquies de la diòcesi, acompanyats pels seus catequistes, van dur a terme el ritu de l'elecció donant el nom i comproment-se a intensificar la preparació per a poder rebre durant la Pasqua els sagraments de la iniciació cristiana (Baptisme, Confirmació i Eucaristia). El Sr. Bisbe es va trobar amb ells abans i després de la celebració.

GLOSSA

Atents al temps de Quaresma

Una colla de nens i nenes d'entre deu i dotze anys, integrats a la catequesi de postcomunió, van ser convidats a escriure els seus propòsits d'esforç i millora personal, de conversió, en iniciar el temps de Quaresma. Confegiren un mural col·lectiu —que aplegava una munió de papers amb les seves aportacions— abans de participar en la celebració litúrgica del Dimecres de Cendra. Propòsits d'esmenar actituds: «Procurar ser just i amable», «pararé la taula sense queixar-me», «portar-me bé a classe sense tonteries», «ajudar els pares abans que veure la tele o dedicar-me a l'ordinador», «superaré la mala actitud que he tingut amb els que estan al meu costat», «he de preocupar-me més per les persones necessitades i estalviar per ajudar-les», «seguiré l'exemple de persones bones»... De millora en les relacions amb els altres: «Escoltaré els altres amb atenció», «pensar què vull dir i com ho diré abans de parlar», «posar-me en la pell de l'altre», «reflexionar abans de dir coses que no penso ni sento», «parlar sense paraules ofensives i feridores»... D'aprofundiment en la consideració pel proïsme: «No jutjaré per les aparences», «mirar de bon ull a tothom», «tractar com m'agradaria que em tractessin», «acollir, donar, pacificar, estimar a qui ho necessita», «procuraré ser compas-

siva», «ajudar en els moments difícils»... La reflexió també portava a enfortir la relació amb Déu: «Apropar-me més a Jesús i dedicar-li més temps», «seguir resant cada nit i recordar-me de Jesús en els moments que ho estic passant malament i donar-li gràcies en els bons», «demanaré perdó pel que he fet malament», «mirar, parlar i actuar com Jesús». Aquests nens i nenes acompanyats dels seus catequistes, gràcies a la catequesi i a les accions litúrgiques pròpies del temps, s'han endinsat en la Quaresma amb uns propòsits concrets, intentant viure-la com un camí de fe i d'esperança, de conversió i de renovació.

Encara hi som a temps. Que la Quaresma no ens passi de pressa. Concretament i revisem el que volem fer a nivell personal: convé reconèixer i esmenar errades, cercar la proximitat de Déu, la seva misericòrdia i la pau amb el proïsme. Sense negligir la participació en les activitats quaresmals comunitàries. «Però ara —diu el Senyor— «convertiu-vos a mi amb tot el vostre cor, dejuneu, ploreu i lamenteu-vos. Ho dic jo, el Senyor.» Esquinceu-vos el cor, i no els vestits. Convertiu-vos al Senyor, el vostre Déu, que és compassiu i benigne, lent per al càstig i ric en l'amor, i que es desdiuma de fer el mal» (Jl 2,12-13).

Enric Puig Jofra, SJ

Solemnitat de Sant Josep

Aquest dilluns dia 19 de març l'Església celebra la solemnitat de Sant Josep. Tot i que a casa nostra és dia feiner, es recomana als fidels que assisteixin a la celebració de l'Eucaristia. És el sant del nostre Sr. Bisbe Mons. Josep Àngel Saiz Meneses que, amb aquest motiu, celebrarà la missa a les 12 del migdia a la Catedral. Tinguem-lo present en les nostres oracions i pregàries.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

▶ Lectura del segon llibre de les Cròniques (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reincidien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus, i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruí dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys.

Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra, i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui».

▶ Salm responsorial (136)

R. *Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.*
Vora els rius de Babilònia ens assèiem / tot plorant d'enyorança de Sió. / Teníem penjades les lires / als salzes que hi ha a la ciutat. R.
Quan volien que cantéssim / els qui ens havien deportat, / quan demanaven cants alegres / els qui ens havien entrinstit, / i ens deien: «Canteu-nos / algun càntic de Sió.» R.

Com podíem cantar cants del Senyor / en una terra estrangera? / Si mai t'oblidava, Jerusalem, / que se'm paralitzi la mà dreta. R.

Que se m'encasti la llengua al paladar, / si deixés d'anomenar-te, / si deixés d'evocar el teu record, / per motivar els meus cants de festa. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,4-10)

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia; no ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n. Som obra seva: Ell ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres, que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 3,14-21)

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que busquen la plena llum, i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.»

▶ Lectura del segundo libro de las Crónicas (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquellos días, todos los jefes de los sacerdotes y el pueblo multiplicaron sus infidelidades, según las costumbres abominables de los gentiles, y mancharon la casa del Señor, que él se había construido en Jerusalén. El Señor, Dios de sus padres, les envió desde el principio avisos por medio de sus mensajeros, porque tenía compasión de su pueblo y de su morada. Pero ellos se burlaron de los mensajeros de Dios, despreciaron sus palabras y se mofaron de sus profetas, hasta que subió la ira del Señor contra su pueblo a tal punto que ya no hubo remedio. Los caldeos incendiaron la casa de Dios y derribaron las murallas de Jerusalén; pegaron fuego a todos sus palacios y destruyeron todos sus objetos preciosos.

Y a los que escaparon de la espada los llevaron cautivos a Babilonia, donde fueron esclavos del rey y de sus hijos hasta la llegada del reino de los persas; para que se cumpliera lo que dijo Dios por boca del profeta Jeremías: «Hasta que el país haya pagado sus sábados, descansará todos los días de la desolación, hasta que se cumplan los setenta años.»

En el año primero de Ciro, rey de Persia, en cumplimiento de la palabra del Señor, por boca de Jeremías, movió el Señor el espíritu de Ciro, rey de Persia, que mandó publicar de palabra y por escrito en todo su reino: «Así habla Ciro, rey de Persia: "El Señor, el Dios de los cielos, me ha dado todos los reinos de la tierra. Él me ha encargado que le edifique una casa en Jerusalén, en Judá. Quien de entre vosotros pertenezca a su pueblo, ¡sea su Dios con él, y suba!"»

▶ Salmo responsorial (136)

R. *Que se me pegue la lengua al paladar si no me acuerdo de ti.*

Junto a los canales de Babilonia / nos sentamos a llorar con nostalgia de Sió; / en los sauces de sus orillas / colgábamos nuestras cítaras. R.

Allí los que nos deportaron nos invitaban a cantar; / nuestros opresores, a divertirlos: / «Cantadnos un cantar de Sió.» R.

¡Cómo cantar un cántico del Señor / en tierra extranjera! / Si me olvido de ti, Jerusalén, / que se me paralice la mano derecha. R.

Que se me pegue la lengua al paladar / si no me acuerdo de ti, / si no pongo a Jerusalén / en la cumbre de mis alegrías. R.

El diàleg de Jesús i Nicodem. Miniatura d'un còdex de la Biblioteca Nacional de Madrid

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,4-10)

Hermanos: Dios, rico en misericordia, por el gran amor con que nos amó, estando nosotros muertos por los pecados, nos ha hecho vivir con Cristo —por pura gracia estáis salvados—, nos ha resucitado con Cristo Jesús y nos ha sentado en el cielo con él. Así muestra a las edades futuras la inmensa riqueza de su gracia, su bondad para con nosotros en Cristo Jesús. Porque estáis salvados por su gracia y mediante la fe. Y no se debe a vosotros, sino que es un don de Dios; y tampoco se debe a las obras, para que nadie pueda presumir. Pues somos obra suya. Nos ha creado en Cristo Jesús, para que nos dediquemos a las buenas obras, que él nos asignó para que las practicásemos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 3,14-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Lo mismo que Moisès elevó la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna. Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Hijo único de Dios. El juicio consiste en esto: que la luz vino al mundo, y los hombres prefirieron la tiniebla a la luz, porque sus obras eran malas. Pues todo el que obra perversamente detesta la luz y no se acerca a la luz, para no verse acusado por sus obras. En cambio, el que realiza la verdad se acerca a la luz, para que se vea que sus obras están hechas según Dios.»

COMENTARI

Jesús porta la plenitud

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a) ■ **dimarts**: Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3.5-16 (Qualsevol dia d'aquesta setmana es pot dir la missa de lliure elecció amb les lectures següents: Mi 7,7-9 / Sl 26 / Jn 9,1-41) ■ **dimecres**: Is 49, 8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30 ■ **dijous**: Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47 ■ **divendres**: Sv 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30 ■ **disabte**: Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53 ■ **diumenge** vinent, V de Quaresma (lit. hores 1a setm.): Jr 31,31-34 / Sl 50 / He 5,7-9 / Jn 12,20-23.

El fragment evangèlic d'avui té dues parts. La primera és un esment breu i típic de l'evangeli segons Joan a l'elevació de Jesús en la creu: «El Fill de l'home ha de ser enlairat», amb una referència clara a l'escena del calvari que evocarà la mirada al crucificat-exaltat. La fe se centrarà en la contemplació del que ha estat travessat amb una llança: «Miraran el qui han traspassat» (19,37). És l'horitzó vers el qual caminem en la Quaresma, una evocació del misteri que presideix la dinàmica d'aquests quaranta dies.

Però hi ha una segona part del text d'avui. L'anunci del kerigma joànic: «Déu estima el món i envia el seu fill únic per-

què tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna». Amb aquesta frase lapidària, l'evangeli segons Joan evoca l'horitzó que ja ha presentat el pròleg d'aquesta obra: Déu té un projecte de plenitud per al món i per a la humanitat. El pròleg anomena aquest projecte «el qui és la Paraula». Ara bé, el qui és la Paraula és Jesús, el fill de Josep, de Natzaret (1,14;1,45). Per tant, Jesús no ve a condemnar el món sinó a oferir-li la plenitud.

El text d'avui és, doncs, una crida a contemplar el qui ha pujat a la creu, però que també ha tornat al Pare que l'ha enviat. És una crida a viure del model en el qual ens hem d'emmirallar per arribar a la plenitud.

La teologia joànica és una teologia amb un to marcadament positiu, que valora la plenitud que Déu revela en Jesús per a tothom, sense excloure ningú. Tanmateix, aquest pla de Déu no és un projecte que s'aplica de forma mecànica i automàtica. Per a fruir-ne cal «fer la veritat», és a dir, per assolir aquesta plenitud a què està destinada a la humanitat, cal viure com Jesús.

«Fer la veritat» és una formulació magnífica del capteniment fonamental del cristià: la veritat, que és Jesús (Jn 14,6), l'anem fent tot caminant vers la Pasqua. No és una realitat feta i pastada. Si creiem, la fem cada dia.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

12. El «Fill de Déu» domina des de la creu

El títol de *fill de Déu* prové de la teologia política de l'Antic Orient. L'emperador August —Jesús va néixer durant el seu regnat— va importar a Roma l'antiga teologia reial que procedia de l'Antic Orient, i es va proclamar ell mateix «fill del (Cèsar) diví», fill de Déu. Aquest acte d'August, moderat en el seu començament, després s'implanta a tot l'imperi com a culte de l'emperador romà, i vol dir que la pretensió de filiació divina es concentra del tot en l'emperador; en conseqüència, esdevé obligatòria l'adoració de l'emperador romà a Roma i a tot l'imperi.

Així, en aquesta hora de la història, topen la pretensió del reialme diví de l'emperador romà amb la fe cristiana que diu que el Crist ressuscitat és Fill veritable de Déu, que a ell pertanyen tots els pobles de la terra i que només a ell, en la unitat de Pare, Fill i Esperit Sant, es deu l'adoració divina.

La fe dels cristians, que no és política ni pretén tenir cap poder polític sinó que reconeix l'autoritat legítima (Rm 13,1-7), topa inevitablement amb el títol *Fill de Déu*,

amb la pretensió totalitària del poder polític de l'emperador, i caldrà que topi cada vegada amb cada poder polític que es presenti, i cada vegada es posa en una situació de martiri, en la comunitat del crucificat, que només regna des de l'arbre de la creu: «Regnabit a ligno Deus.»

Crist posseeix per herència tots els pobles de la terra. Però aquest *domini* sobre els pobles de la terra ja no té cap caràcter polític. Aquest rei ja no destrossa els enemics amb una vara de ferro (Sl 2,9), ell domina des de la creu, d'una manera ben nova. La universalitat es realitza a la manera humil de la comunitat en la fe; aquest rei regna per la fe i l'amor, no d'altra manera. L'expressió *Fill de Déu* se separa de l'esfera del poder polític i esdevé expressió d'una unitat amb Déu ben especial que es revela en la creu i la resurrecció.

Per entendre del tot la profunditat d'aquesta unitat, d'aquest ser Fill de Déu, cal ajuntar-hi altres corrents de la fe bíblica i també el testimoni de Jesús mateix (*evangelis d'avui*).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Deja ya de preocuparte

- Deja ya de preocuparte por tantas cosas secundarias que no necesitas. Evitarás la angustia.
- Deja de preocuparte por el mañana. Para la mayoría el mañana es el hoy. ¡Sirve! ¡Ayuda!
- Deja de estar molesto por naderías que la mente suele ampliar y agigantar. Así no vivirás ni dejarás vivir a quienes estén a tu lado.
- Deja de preocuparte por todo cuanto no está en tus manos y que no puedes controlar. Cosecharás congoja.
- Deja de sentirte humillado porque te han herido el *amor propio*, que ahora *grita*. Nos hace falta más humildad y menos *yo*.
- Deja ya de torturarte por lo que han dicho de ti. Tú actúa rectamente. Necesitamos más vida espiritual.
- El Dr. William James, profesor de la Universidad de Harvard y padre de la psicología moderna norteamericana, enseñaba a quienes vivían *preocupados, turbados, nerviosos, ansiosos*:
- «La mejor cura para la *preocupación* es la fe religiosa, es la vida espiritual.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

18. ✠ Diumenge IV de Quaresma. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església; sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. Dilluns. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agnizants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. vii), diaca romà i mr. a Flandes.

20. Dimarts. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, màrtir samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, màrtirs.

21. Dimecres. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. Dijous. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. v), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. Divendres. Sant Josep Oriol (1650-1702), prevere de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribi de Mogrojevo (†1606), bisbe de Lima.

24. Dissabte. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

ENTREVISTA

IGNACIO GUIU

Déu?

Els universitaris tenen interès per la teologia? Per la resposta que està tenint el cicle de conferències organitzat per l'Església de Santa Maria de Montalegre de Barcelona i el Departament de Filosofia Teorètica i Pràctica de la UB, sí. Una cinquantena de joves assisteixen els dilluns d'aquest mes, a les 19.30 h, a les ponències obertes a universitaris de qualsevol branca d'estudis, que imparteixen experts de primer nivell, perquè tinguin un primer contacte amb la teologia cristiana com a disciplina científica. El cicle, que porta per títol *Déu?* i té lloc a l'església de Santa M. de Montalegre, amb entrada lliure, el coordina el Dr. Ignacio Guiu, professor del Departament de Filosofia Teorètica i Pràctica de la UB.

Com heu estructurat el cicle?

Està pensat com una introducció a la teologia per a universitaris. Hem triat quatre qüestions que configuren l'especificitat de la teologia cristiana: ens preguntem què és la teologia, la qual cosa ens permet abordar, entre altres temes, les relacions entre fe i raó; després ens preguntem per la possibilitat que Déu es reveli als homes; la conferència de demà tracta sobre Crist, misteri central del cristianisme; i la darrera, dilluns vinent, ens preguntarem per l'Església.

Com a professor de filosofia teòrica, com presenta la teologia natural?

Entenc la teologia natural com la ciència que contempla la realitat en les seves causes últimes i primeres. Per això, la primera tasca consisteix, crec jo, a recuperar l'afany contemplatiu, la intel·ligència metafísica de la realitat, tornant la mirada a l'ésser. I m'agrada portar-la a terme de la mà dels filòsofs grecs, que van elaborar una teologia filosòfica davant uns relats mítics que no representaven fidelment la naturalesa de Déu.

Por què és necessària una formació teològica?

La formació teològica és necessària per a la pròpia perfecció de l'home. Sense ella, és impossible conèixer-se un mateix. La universitat hauria d'estar convençuda d'això i recuperar la seva vocació humanista, superant la parcel·lació del saber, responsable, crec jo, de l'actual desorientació de l'home sobre la seva veritat més íntima.

Oscar Bardají i Martín

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Vivir las bienaventuranzas

El espíritu del Arca se fundamenta en el Evangelio, en la Buena Noticia de Jesucristo. Las bienaventuranzas están en el centro de nuestras comunidades. Si olvidamos esta inspiración inicial perdemos el auténtico sentido de los discapacitados, a quienes ya no consideraremos capaces de vivir y crecer en su apertura a Dios y en la belleza oculta tras su divinidad; y los asistentes se negarán a entablar con ellos una alianza.

Tenderemos, por el contrario, a utilizar a los discapacitados para nuestra propia experiencia o para nuestro provecho espiritual, cuando no para construirnos una nueva forma de vida. Ya no nos dejaremos inquietar por ellos, porque tampoco nos dejamos inquietar por Jesús y la verdad que Él es.

Y aquí estamos tocando la ambigüedad fundamental del Arca, que es además nuestro propio desafío. El Arca sólo podrá vivir y progresar si hay en su seno una fuerte inspiración espiritual. Los asistentes sólo podrán permanecer y profundizar en la alianza que han sido llamados a vivir con los pobres si se mantienen en contacto con la fuente de donde brota su propio ser.

Para muchos esto significa estar enraizados en Jesús y en el Evangelio, y confiar en el poder del Espíritu. Las técnicas psicológicas pueden ayudarles a clarificar sus motivaciones, del mismo modo que las técnicas profesionales pueden servirles en su comportamiento para con los discapacitados. Pero sólo el Espíritu de Jesús puede transformar sus corazones y enseñarles a amar y a vivir una auténtica relación con los discapacitados y, de este modo, vivir las bienaventuranzas, que tanto contrastan con los valores del mundo.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*, Ed. Sal Terrae)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Dilluns dia 19, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral en la solemnitat de Sant Josep.

A la tarda. Presideix la trobada de seminaristes de Catalunya a Barcelona.

Dimarts dia 20, a les 21 h. Presideix la primera trobada diocesana d'acollidors de promesos a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Dijous dia 22, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

Divendres dia 23. Participa en el dinar de la residència sacerdotal Sant Josep Oriol a Barcelona, en la festa titular.

Dissabte dia 24, a les 12 h. Celebra l'eucaristia a la residència Sant Josep Oriol, atesa per les Gnes. Franciscanes Darderes de Terrassa en la proximitat de la festa del sant.

Diumenge dia 25, a les 18 h. Pronuncia una conferència sobre *La família, el treball i la festa*, a la Sala Capitular de la Catedral.

A les 20 h. A la Catedral, presideix la celebració de l'Eucaristia de Cloenda de la Visita Pastoral de l'Arxiprestat de Terrassa i de la III Setmana de la Família.

▶ VISITA PASTORAL

Aquest diumenge dia 18, a les 10 h. Missa a la capella de Can Parellada (Les Fonts de Terrassa).

A les 12 h. Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Les Fonts de Terrassa.

Aquest diumenge dia 18, a les 12 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Josep (Can Palet) de Terrassa.

Dimarts dia 20. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Josep de Terrassa.

Dimecres dia 21. Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de les Fonts.

Dijous dia 22, a la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Josep.

Dissabte dia 24, a la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de les Fonts.

Diumenge dia 25, a les 20 h. Missa de clausura de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Terrassa, a la Catedral.

▶ NOTÍCIES

Visita Pastoral a la parròquia de la Santa Creu. El diumenge dia 19 de febrer Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, inicià la Visita Pastoral a la parròquia de la Santa Creu de Terrassa celebrant la Missa Estacional amb tota la feligresia congregada amb aquest motiu. Va concelebrar el rector de la parròquia, Mn. Joan Gras. Cal remarcar la participació dels infants de la Catequesi. Durant la setmana es van dur a terme els actes de la Visita Pastoral.

Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

El diumenge dia 19 de febrer Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va celebrar la Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa iniciant així la Visita Pastoral a la parròquia. Va estar acompanyat pel P. Manuel Bonilla O. Carm, prior provincial, el P. Josep Solé O. Carm, rector, el P. Gaspar Borda O. Carm, vicari i Mn. Manuel Coronado, secretari. El Sr. Bisbe tingué una trobada amb els feligresos i durant la setmana es reuní amb els diversos grups de la parròquia.

50 anys de les Missioneres de Jesús, Josep i Maria a Sabadell. El dissabte dia 18 de febrer Mons. Josep Àngel Saiz va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell amb motiu del 50è aniversari de la presència a Sabadell de les Germanes Missioneres de Jesús, Josep i Maria, dedicades al món educatiu. Van concelebrar Mn. Joan Car-

les Montserrat, vicari episcopal de Collserola, el P. Francesc Ribalta, rector i diversos preveres relacionats amb la congregació. Van assistir-hi la Gna. Alicia Elizalde, superiora general i el Sr. Ramon Burgués, regidor, en nom del Sr. Alcalde de la ciutat. El poble fidel omplí l'església.

▶ AGENDA

3a Setmana de la Família. Diferents actes a diverses parròquies. Cloenda: diumenge dia 25, a les 18 h: conferència de Mons. Josep Àngel Saiz sobre *La família: el treball i la festa*; a les 20 h: celebració de l'Eucaristia a la Catedral.

Dominica Laetare. Aquest diumenge dia 18 de març, a les Esglésies de Sant Pere de Terrassa. Celebrant: Mn. Joan Làzaro Padrós, vicari judicial de Terrassa i rector de la parròquia de Sant Cristòfor. Organitza: Schola Cantorum de Terrassa. A les 10 h: assaig de cants; a les 11 h: Missa solemne.

Conferència quaresmal a la Catedral. *La renovació sempre necessària a l'Església*, a càrrec de Mons. Jaume Traserra Cunillera, bisbe emèrit de Solsona. Dimecres dia 21 de març, a 2/4 de 9 del vespre.

Unió Espiritual de Mares. Mn. Jaume Aymar, *Volem aportar alegria*. Lloc: Riera de Sant Miquel, 1 bis, Barcelona. A les 16.30 h: Missa; a les 17.30 h: Conferència.

Recés de la Vida Consagrada. A càrrec de la Gna. Pilar Adín S.F. Dissabte 24, a les 10 h. Lloc: Missioneres dels Sagrats Cors de Jesús i Maria a Valldoreix.

Trobada de voluntaris de Càritas de la diòcesi. Dissabte dia 24, a les 10.30 h, al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Tertulias «Fe y cultura». *El Atrio de los gentiles*. Dilluns dia 26 de març, a les 20 h. Lloc: «Els Frares» (Franciscans) de Granollers.

REMAD MAR ADENTRO

Sacerdotes apasionados por el Evangelio

En este cuarto domingo de Cuaresma y vigilia de la festividad de San José se celebra el Día del Seminario, que este año tiene como lema: «Pasión por el Evangelio». El lema y el cartel aluden a la Jornada Mundial de la Juventud (JMJ), celebrada el pasado verano en Madrid y presidida por el Papa Benedicto XVI.

Muchas vocaciones al sacerdocio y a la vida consagrada han surgido durante las Jornadas Mundiales de la Juventud, que son ciertamente ocasiones privilegiadas en las que el Espíritu Santo hace oír con fuerza su llamada.

El Santo Padre Benedicto XVI, desde la JMJ de Colonia ha querido mantener, durante la jornada, encuentros con los seminaristas que asisten a ella, lo cual pone de relieve la dimensión vocacional de estas jornadas.

La JMJ es un momento privilegiado para encontrar respuestas a los grandes interrogantes de la vida. Asimismo, es un momento de gracia, especialmente propicio para hallar respuesta a los interrogantes sobre la vocación de cada joven, para percibir la llamada del Señor. Uno de los frutos más palpables de esta iniciativa pastoral pensada de cara a los jóvenes, iniciada por el beato Juan Pablo II y continuada por Benedicto XVI, son las vocaciones al sacerdocio y a la vida religiosa.

El objetivo fundamental de la pastoral de juventud consiste en propiciar en el joven un encuentro con Cristo que transforme su vida, que le haga descubrir en Cristo el sentido profundo de su existencia, que le haga sentir «pasión por el Evangelio».

En segundo lugar, la pastoral de juventud tiene que ayudar a cada joven a descubrir su vocación concreta y a responder a la llamada de Dios con generosidad. La vocación universal y común a la santidad y al apostolado brota del sacramento del bautismo. Ahora bien, dicha vocación universal y común se concreta en diversas vocaciones laicales y de especial consagración.

La pastoral vocacional es parte integrante de la pastoral juvenil; más aún, podemos decir que el espacio natural y vital de la pastoral vocacional es la pastoral juvenil, y que la pastoral juvenil sólo es completa si incorpora en su proyecto la pastoral vocacional. En este contexto, las JMJ son un momento de experiencia fuerte, de búsqueda y de hallazgo, una ocasión para formular preguntas y encontrar respuestas, para llamadas y seguimientos; es un momento propicio para las grandes opciones y los grandes compromisos. Esto no es una reflexión teórica, sino que viene confirmado por el testimonio de jóvenes que confiesan haber decidido su camino vital —su vocación— en el clima de las JMJ.

La consecuencia práctica de las anteriores reflexiones es que tanto la pastoral juvenil como la pastoral vocacional han de ser prioritarias en nuestra joven diócesis, y que corresponde ante todo al obispo diocesano impulsarlas y dedicarles personas y medios. Puedo decirlo, queridos diocesanos, que esta es una de mis mayores preocupaciones, que comparto sobre todo con el obispo auxiliar y rector de nuestro Seminario Diocesano, Mons. Salvador Cristau. Somos conscientes de que, en estos dos ámbitos del servicio de la Iglesia, se juega el futuro de la fe y de la vida cristiana en nuestra Iglesia diocesana.

Os pido, en este día, que recéis y ayudéis materialmente, en la medida de vuestras posibilidades, a nuestro Seminario, —Mayor y Menor— donde se preparan los futuros sacerdotes de nuestra diócesis.

El Señor bendice nuestros desvelos en este sentido y estamos llenos de esperanza ante las vocaciones sacerdotales que surgen en nuestra diócesis. Pero es necesario proseguir en este esfuerzo, en especial en el seno de las familias cristianas. Gracias a todos por vuestra solidaridad con nuestro Seminario.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa